

MINUN HERRANI, MINUN JUMALANI

Joh. 20:27-29

Jeesus sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani !" Jeesus sanoi hänelle: "Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaita ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat !" Joh. 20:27-29

Ruumiin ylösnousemus on niin suuri ihme ja niin täysin vastoin kaikkea kokemuksemme todistusta, että meillä on suuri vaara sivuuttaa se ja keskittyä ainoastaan sielun pelastukseen. Jumala on kuitenkin Jeesuksen ristinkuoleman ja kuolleista nousemisen kautta valmistanut meille ei vain syntien anteeksiantamusta ja iankaikkista elämää, joka alkaa jo täällä ajassa, vaan myös ruumiin lunastuksen tai niin kuin yhtä hyvin voisimme sanoa ruumiin pelastuksen. Juuri se ruumis, joka kaikessa raihnaisuudessaan on nyt yllämme, on maaksi muututtuaan nouseva ylös (tai Jeesuksen paluun yhteydessä muuttuva) iankaikkiseksi uudeksi ruumiiksi, joka on oleva sitten myös pelastuneen sielun iankaikkinen asunto. Herra on valmistanut meille sekä sielun että ruumiin pelastuksen ja, kun ne molemmat ovat tulleet yhdeksi, olemme ehjiä, kokonaisia ja kokonaan pelastettuja.

Eräs japanilainen pastori kertoi minulle joku viikko sitten. että hän oli pappina ollessaankin vuosikaudet sivuuttanut ruumiin ylösnousemuksen ihmeellisen sanoman siitä syystä, että hän oli lukenut Raamattua japanilaisen buddhalais-väritteisen ajattelun 'silmälasein' ja tiedostamattaan tulkinnut Raamatun kirjaimellisen ylösnousemusopetuksen jollakin lailla kuvaannolliseksi - mikä vaara on käsittääkseni suuri myös suomalaisella kristityllä. Hän kertoi, että hänen silmänsä avautuivat vasta sitten, kun hänen seurakuntansa oli rakentamassa hautakammiota. Hän joutui kysymään itseltään perustavaa laatua olevan kysymyksen:

"Mikä tehtävä hautakammiolla oikein on ?" Ja vasta silloin hänelle selvisi: 'Mutta näistä tuhkistahan nousevat uudet ylösnousemusruumiit, joten hauta on pyhä paikka, se on ruumiin osalta Jeesuksen toisen tulon odotushuone, taivaan eteiskammio, josta vie tie eteenpäin täydelliseen ja loppuun saatettuun pelastukseen.

Tuomaskin epäili toisten opetuslasten todistusta Jeesuksen ylösnousemusihmeen edessä. Hän Pyysi Jeesukselta, mitä hänen ei olisi pitänyt pyytää, nimittäin näyttöä, sillä niin tehdessään ja tehdessämme asetamme itsemme ja oman kokemuksemme kaiken mitaksi ja korotamme itsemme Jumalan Yläpuolelle ja itse asiassa aliarvioimme Jumalan Sanaa ja niitä muita todisteita, jotka Jumala on jo meille antanut: uskovien todistusta, omantunnon todistusta, oman uskoon tulemisemme todistusta ja hengellisten kokemustemme todistusta. Kun siis meillä on epäilyjä, älkäämme etsikö merkkejä ja tunnustekoja ja ihmeitä, vaikka Herra niitä voikin antaa. Menetämme nimittäin sen siunauksen, joka sisältyy uskomiseen näkemättä. Sitä paitsi luottamus, joka vaatii luottamuksensa kohteelta todisteita luotettavuudestaan, ei ole muuta kuin epäluottamusta. Rakkaus ei vaadi rakkauden todisteita, vaan iloitsee rakastetustaan ja osoittaa omaehtoisesti rakkautta.

Kun siis kohtaamme epäilyjä ja taisteluja, teemme viisaasti, jos suuntaamme

sydämemme silmät Ylösnousseen Jeesuksen haavoihin, niin kuin Tuomas epäilyjensä keskellä viisaasti teki. Tulemme koko iankaikkisuuden taivaassa katselemaan Jeesusta, jonka kädet, jalat ja kylki ovat haavoitetut. Siksi meidän on hyvä pyrkiä katselemaan niitä jo nyt sydämessämme. Jeesuksen haavat ovat Hänen rakkautensa merkit.

"Nämä minä sain kärsiessäni sinun Puolestasi. En voi unohtaa sinua. Keihään kärki piirsi sinun nimesi sydämeesi", kertovat Jeesuksen haavat. Niistä voimme tunnistaa myös, että juuri se Jeesus, joka naulittiin ristille on noussut ylös ja että Isä hyväksyi Jeesuksen sovitusuhrin puolestamme. Haavat puolustavat meitä nyt taivaassa Isän edessä. Ne vakuuttavat meille myös sen, että Jeesus ymmärtää, mitä tuska on.

Kun epäilyksen aallot hyökyvät ylitsesi, tutki Jeesuksen kärsimystietä, mietiskele raamatunkohtia, jotka puhuvat Hänen tuskistaan. Aseta itsesi opetuslasten paikalle, kun he näkivät Jeesuksen kuolevan. Herran voi Sanansa kautta antaa sinulle ihmeellisen apunsa, saat ajoittain tuntea Hänen ihmeellistä läsnäoloaan, ja sitä kaikkein syvimmän tuskan, ahdistuksen ja unettomuudenkin keskellä. Jeesuksen haavojen katselu antaa myös voimaa voittaa kiusauksia, uutta voimaa ja intoa tehtävienne suorittamiseen. Ylösnousseen Jeesuksen haavat ovat tehneet monen valmiiksi käymään kuolemaankin Hänen nimensä tähden.

Katsomalla Jeesuksen haavoihin voi sinunkin sydämestäsi nousta tunnustus:

'Minun Herrani ja minun Jumalani !' Saat Yhtyä Tuomaan uskon ihmettelyyn, iloon, nöyrään riippuvuuden tunnustukseen, uskontunnustukseen ja ylistykseen. "En minä, ei minun kokemukseni, ei minun tahtoni, vaan SINÄ, Sinun Sanasi ja Sinun tahtosi. Olet Herra kaikkeni!"